

[NADRZECZANIN *sb m*

N pl nadrz(e)czanie.

Sł stp, Cn brak.

Człowiek mieszkający nad rzeką; etymologizująca nazwa Hebrajczyków, nawiązująca do ich przybycia zza rzeki: Zaś nádrzecźanie [Hebraei] (marg) Abo Iwreíanie (-) przeźli zá Jordan do źiemie Gadowej BudBib 1.Reg 13/7 (Linde).

FP